

Przed ogólnopolską konferencją robotniczą w Lipsku

Robotnicy Łodzi i Piotrkowa
podejmują w swych zakładach
delegatów włóknarzy Francji i NRD

W celu omówienia przygotowań do ogólnopolskiej konferencji robotniczej przeciwko remilitaryzacji Niemiec zachodnich zalegających zakładach pracy zaprosiły do siebie delegacje robotników z pokrewnych fabryk z Francji i Niemieckiej Republiki Demokratycznej.

Włóknarze Łodzi i Piotrkowa podejmują w swych zakładach przedstawicieli włóknarzy francuskich i NRD. W skład delegacji wchodzi: przewodniczący z Rouen — Jean André Savary oraz przewodniczący rady zakładowej z Fiedensdorf — Kurt Janchen.

Spotkania z delegatami z zagranicy w wielu zakładach pracy były gorącą manifestacją przeciwko remilitaryzacji Niemiec zachodnich.

W przededniu wyjazdu do Moskwy

austriackiej delegacji rządowej

USA, Anglia i Francja

usiłują storpedować

rozmowy moskiewskie

w sprawie AUSTRII

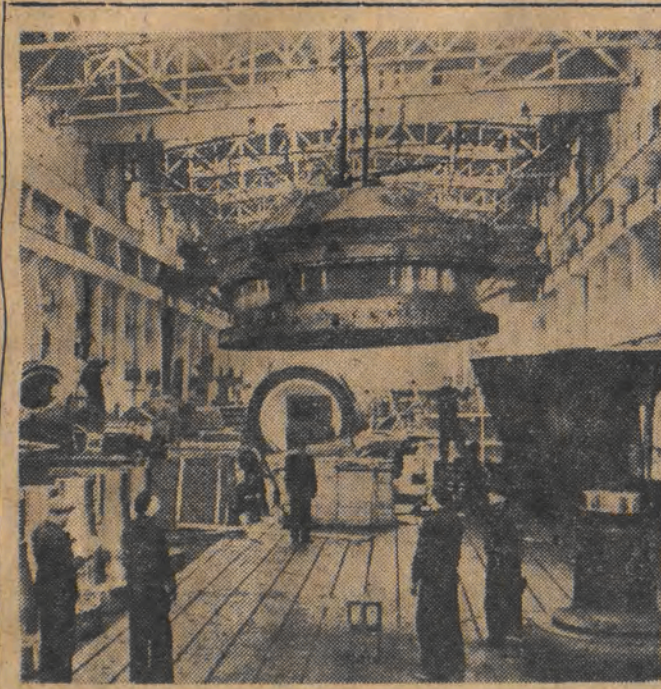
5 bm. rząd austriacki mianował członków delegacji rządowej, która uda się 11 kwietnia do Moskwy w celu przeprowadzenia oficjalnych rozmów z rządem radzieckim.

Na czele delegacji stoi kanclerz federalny Raab. W jej skład wchodzi: wicekanclerz Schaefer, austriacki minister Spraw Zagranicznych Figl i sekretarz stanu Kreisky.

W związku ze zbliżającym się wyjazdem austriackiej delegacji rządowej do Moskwy, wysocy komisarze Wielkiej Brytanii, USA i Francji w Austrii złożyli na ręce austriackiego kanclerza federalnego Raaba wspólną deklarację dotyczącą kwestii austriackiej.

Jak wynika z tekstu deklaracji, celem jej jest wywarcie na rząd austriacki presji, w przededniu wyjazdu delegacji do Moskwy, aby przeskoczyć mu w osiągnięciu pozytywnych rezultatów w rozmowach moskiewskich oraz ograniczyć wizytę Raaba w Moskwie wyłącznie do „wyjaśnienia stanowiska rządu radzieckiego w sprawie austriackiej”.

Autorzy deklaracji usiłują sugerować, aby omówienie sprawy austriackiego traktatu państwowego zostało ograniczone do rozmów ambasadorów czterech mocarstw, które odbyłyby się w Wiedniu po powrocie austriackiej delegacji rządowej z Moskwy.

Leningradzka Fabryka im. Stalina dostarcza urządzeń energetycznych dla budujących się elektrowni wodnych Związku Radzieckiego.

W lutym wyprodukowano tu przedterminowo osmą turbinę dla Kujbyszewskiej Elektrowni Wodnej. Wkrótce nastąpi montaż dziesiątej turbiny.

NA ZDJĘCIU: w dziale turbin wodnych.

Nowe odpowiedzialne zadania
sądów powszechnych

Wielu obywateli lektura poszerzonych przepisów prawnych nastroja sporo trudności, ponieważ pisane są zwięźle, zawierają wiele terminów prawnych. Ale znajomość tych ustaw i przepisów ma ogromne znaczenie. Dokumentem godnym spopularyzowania ze względu na swą doniosłość jest uchwalona ostatnio przez Sejm ustawa o przekazaniu sądów powszechnym — sądom cywilnym — właściwości sądów wojskowych w sprawach karnych osób cywilnych, funkcjonariuszy organów bezpieczeństwa publicznego, Milicji Obywatelskiej i służby więziennej.

Cóż nowego wprowadza ta ustawa?

Nowości jej polega na tym, że znaczenie rozszerza uprawnień sądów powszechnych, że od tej pory będą one rozstrzygały i osadzały wszystkie sprawy dotyczące łamania praworządności, będą wydawały wyroki na wszelkiego rodzaju przestępstwa, którzy znaleźli się w kolizji z prawem, bez względu na to, gdzie pracują i jakie przestępstwo popełnili. Sądów wojskowych pozostawiono rozstrzygać sprawy dotyczące obywateli odbywających służbę wojskową oraz tych wszystkich osób, które popełniły zbrodnie szpiegostwa.

Taka jest wymowa prawa ustawy. A jej wymowa polityczna?

Aby na to pytanie odpowiedzieć, trzeba sobie przypomnieć, w jakich okolicznościach i jakich warunkach rozpoczęła pracę nasza ludowa sądownictwo. Władza robotniczo-chłopska w pierwszym okresie, w okresie budowania od podstaw nowego, ludowego państwa, nie mogła od razu zorganizować sądownictwa na nowych zasadach. Struktura sądownictwa oparta była na przedwojennych wzorach. W wielu sądach pracowali ludzie poddani na wpływy wroga klasowego, a czasem i zamaskowani wrogowie, pragnący szkodzić, brudzić i okazywać ludowi, Biedem byłoby powierzenie im spraw, które w owych pierwszych ciężkich latach walki o nową Polskę były sprawami życia i śmierci młodego ludowego państwa.

Czail się zza węgła faszystowski zbir. Hulały zbrojne bandy — iluż to patriotów zostało skrytobójczo zamordowanych. Mikolajczykowski podziemie usiłowało zaległować swą zbrodniczą działalność w ramach dwersyjnego PSL, nasyłając wszędzie swoich ludzi, weiskając się także do aparatu sądownictwa. Imperialistyczne agendy i rozbity klas uprzywilejowanych — kapitalistów, obszarników — chciały rozpaść krawną wojnę domową. W tych warunkach rząd robotniczo-chłopski, przeciwdziałając energicznie każdej próbie samachu na prawa ludu, oddał wszystkie sprawy dotyczące przestępstw przeciwko bezpieczeństwu publicznemu oraz przestępstw stanowiących zbrodnie stanu w ręce doświadczonych bezkompromisowych bojowników o nową Polskę.

Tacy ludzie byli w sądach wojskowych. I

Im to przede wszystkim władza ludowa po-

wierzyla wymiar sprawiedliwości w sra-

wach najważniejszych. Sąd wojskowy sa-

dził wszystkich wrogów ludu, karał

przykładnie wszystkich przestępców bez

względem na to, czy byli osobami wojsko-

nymi czy też cywilnymi. W tym okresie łnażeli bowiem być nie mogło, tego wymagało dobro państwa, dobro narodu. Od owego okresu upłynęło 10 lat. Polska stała się krajem silnym, okrzepłym we wszystkich dziedzinach życia państwowego, gospodarczego i społecznego. Rozbite zostały raz na zawsze bandy reakcyjnego podziemia. Wrog został izolowany. Cały naród zjednoczył się w potężnym Frontie Narodowym. Wzrosła świadomość i aktywność polityczna szerokich rzesz narodu. Masę ludową coraz szerzej biorą udział w rządzeniu krajem. Każdy obywatel, każdy patriot czuje się współodpowiedzialny za losy ojczyzny.

Zmiany, które zachodzą obecnie w naszym sądownictwie, są realizacją uchwały III Plenum, które wskazywało m. in. na konieczność przyspieszenia prac nad aktami prawnymi, zapewnianymi w oparciu o Konstytucję Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej dalsze ugruntowanie się naszej ludowej państwowości. Ustawa sejmowa o rozszerzeniu uprawnień sądów powszechnych stanowi poważny krok na drodze umocnienia ludowej państwowości i jest wyrazem stałej troski partii i władzy ludowej o coraz pełniejszą demokratyzację życia naszego państwa, o coraz aktywniejszy udział mas ludowych w rządzeniu krajem.

Nasze sądownictwo powszechne ma obecnie wszelkie warunki ku temu, by zapewnić właściwy wymiar sprawiedliwości. Pracują w nim setki, tysiące młodych pracowników wychowanych przez władzę ludową, synów robotników, chłopów, inteligentów ludowych, którzy czujnie i prawidłowo osadzać umiały przestępców działalności ludzi łamiących ludową państwowość. Z coraz większą pomocą spieszą sądom nasze instytucje partyjne, dążące o to, by sądownictwo zasilać było ideowymi kadrami, paraliżując wszelkie próby wywierania na nie jakiegokolwiek nacisku. Nasze niezawisłe sądownictwo sprawiedliwym wyrokami karze tych, którzy podnoszą rękę na ludową ojczyznę, którzy dokonują wykroczeń przeciwko obowiązującym u nas prawom, działając na szkodę narodu, na szkodę obywateli.

Przed sądami powszechnymi stoją obecnie nowe, nietatwe i odpowiedzialne zadania. Wiemy przecież, że wrog obcy i rodzim nie złożył broni, że wrogowie naszej ojczyzny nie przebijają w środkach, by kontynuować swą zbrodniczą robotę, że toczy się coraz bardziej zaostrzająca się walka klasowa.

Jest rzeczą naszych ludowych sądów sprawiedliwie karać wszystkich, którzy godzą w naszą ojczyznę, którzy popełniają przestępstwa wobec Polski Ludowej, wobec wszystkich jej obywateli. Nasze sądy powszechne, przejmując obecnie sprawy przestępstw popełnianych przez osoby cywilne, funkcjonariuszy MO, bezpieczeństwa publicznego i służby więzienniczej, będą ofiarom pełnić te zaszczytne i odpowiedzialne zadania — w imię dalszego umacniania naszej państwowości, w imię dobra całego narodu.

GŁOS ROBOTNICZY

ORGAN KW I KŁ POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

NR 85 (3335) ROK XI

ŁÓDŹ, CZWARTEK 7 KWIETNIA 1955 ROKU

CENA 15 GR

Rozpoczęła się
pracowita wiosna 1955 roku**Z dnia na dzień nasila się**
tempo prac w polu

Coraz większe polacie gruntów obsiane zostają roślinami jarymi. Ruch na polach PGR, spółdzielni produkcyjnych i gospodarstw indywidualnych wzmacnia się z godziny na godzinę.

Do dnia wczorajszego w stano owsem 45 ha gruntu, gospodarstw zespołu PGR Dęboka (pow. Sieradz) ob-

stano owsem 45 ha gruntu, gospodarstw zespołu PGR Dęboka (pow. Sieradz) ob-

stano owsem 45 ha gruntu, gospodarstw zespołu PGR Dęboka (pow. Sieradz) ob-

stano owsem 45 ha gruntu, gospodarstw zespołu PGR Dęboka (pow. Sieradz) ob-

stano owsem 45 ha gruntu, gospodarstw zespołu PGR Dęboka (pow. Sieradz) ob-

stano owsem 45 ha gruntu, gospodarstw zespołu PGR Dęboka (pow. Sieradz) ob-

stano owsem 45 ha gruntu, gospodarstw zespołu PGR Dęboka (pow. Sieradz) ob-

stano owsem 45 ha gruntu, gospodarstw zespołu PGR Dęboka (pow. Sieradz) ob-

stano owsem 45 ha gruntu, gospodarstw zespołu PGR Dęboka (pow. Sieradz) ob-

stano owsem 45 ha gruntu, gospodarstw zespołu PGR Dęboka (pow. Sieradz) ob-

stano owsem 45 ha gruntu, gospodarstw zespołu PGR Dęboka (pow. Sieradz) ob-

stano owsem 45 ha gruntu, gospodarstw zespołu PGR Dęboka (pow. Sieradz) ob-

stano owsem 45 ha gruntu, gospodarstw zespołu PGR Dęboka (pow. Sieradz) ob-

stano owsem 45 ha gruntu, gospodarstw zespołu PGR Dęboka (pow. Sieradz) ob-

stano owsem 45 ha gruntu, gospodarstw zespołu PGR Dęboka (pow. Sieradz) ob-

stano owsem 45 ha gruntu, gospodarstw zespołu PGR Dęboka (pow. Sieradz) ob-

stano owsem 45 ha gruntu, gospodarstw zespołu PGR Dęboka (pow. Sieradz) ob-

stano owsem 45 ha gruntu, gospodarstw zespołu PGR Dęboka (pow. Sieradz) ob-

stano owsem 45 ha gruntu, gospodarstw zespołu PGR Dęboka (pow. Sieradz) ob-

stano owsem 45 ha gruntu, gospodarstw zespołu PGR Dęboka (pow. Sieradz) ob-

stano owsem 45 ha gruntu, gospodarstw zespołu PGR Dęboka (pow. Sieradz) ob-

stano owsem 45 ha gruntu, gospodarstw zespołu PGR Dęboka (pow. Sieradz) ob-

stano owsem 45 ha gruntu, gospodarstw zespołu PGR Dęboka (pow. Sieradz) ob-

stano owsem 45 ha gruntu, gospodarstw zespołu PGR Dęboka (pow. Sieradz) ob-

stano owsem 45 ha gruntu, gospodarstw zespołu PGR Dęboka (pow. Sieradz) ob-

stano owsem 45 ha gruntu, gospodarstw zespołu PGR Dęboka (pow. Sieradz) ob-

stano owsem 45 ha gruntu, gospodarstw zespołu PGR Dęboka (pow. Sieradz) ob-

stano owsem 45 ha gruntu, gospodarstw zespołu PGR Dęboka (pow. Sieradz) ob-

stano owsem 45 ha gruntu, gospodarstw zespołu PGR Dęboka (pow. Sieradz) ob-

stano owsem 45 ha gruntu, gospodarstw zespołu PGR Dęboka (pow. Sieradz) ob-

stano owsem 45 ha gruntu, gospodarstw zespołu PGR Dęboka (pow. Sieradz) ob-

stano owsem 45 ha gruntu, gospodarstw zespołu PGR Dęboka (pow. Sieradz) ob-

stano owsem 45 ha gruntu, gospodarstw zespołu PGR Dęboka (pow. Sieradz) ob-

stano owsem 45 ha gruntu, gospodarstw zespołu PGR Dęboka (pow. Sieradz) ob-

stano owsem 45 ha gruntu, gospodarstw zespołu PGR Dęboka (pow. Sieradz) ob-

stano owsem 45 ha gruntu, gospodarstw zespołu PGR Dęboka (pow. Sieradz) ob-

stano owsem 45 ha gruntu, gospodarstw zespołu PGR Dęboka (pow. Sieradz) ob-

stano owsem 45 ha gruntu, gospodarstw zespołu PGR Dęboka (pow. Sieradz) ob-

stano owsem 45 ha gruntu, gospodarstw zespołu PGR Dęboka (pow. Sieradz) ob-

stano owsem 45 ha gruntu, gospodarstw zespołu PGR Dęboka (pow. Sieradz) ob-

stano owsem 45 ha gruntu, gospodarstw zespołu PGR Dęboka (pow. Sieradz) ob-

stano owsem 45 ha gruntu, gospodarstw zespołu PGR Dęboka (pow. Sieradz) ob-

stano owsem 45 ha gruntu, gospodarstw zespołu PGR Dęboka (pow. Sieradz) ob-

stano owsem 45 ha gruntu, gospodarstw zespołu PGR Dęboka (pow. Sieradz) ob-

stano owsem 45 ha gruntu, gospodarstw zespołu PGR Dęboka (pow. Sieradz) ob-

stano owsem 45 ha gruntu, gospodarstw zespołu PGR Dęboka (pow. Sieradz) ob-

stano owsem 45 ha gruntu, gospodarstw zespołu PGR Dęboka (pow. Sieradz) ob-

stano owsem 45 ha gruntu, gospodarstw zespołu PGR Dęboka (pow. Sieradz) ob-

stano owsem 45 ha gruntu, gospodarstw zespołu PGR Dęboka (pow. Sieradz) ob-

stano owsem 45 ha gruntu, gospodarstw zespołu PGR Dęboka (pow. Sieradz) ob-

stano owsem 45 ha gruntu, gospodarstw zespołu PGR Dęboka (pow. Sieradz) ob-

stano owsem 45 ha gruntu, gospodarstw zespołu PGR Dęboka (pow. Sieradz) ob-

stano owsem 45 ha gruntu, gospodarstw zespołu PGR Dęboka (pow. Sieradz) ob-

stano owsem 45 ha gruntu, gospodarstw zespołu PGR Dęboka (pow. Sieradz) ob-

stano owsem 45 ha gruntu, gospodarstw zespołu PGR Dęboka (pow. Sieradz) ob-

stano owsem 45 ha gruntu, gospodarstw zespołu PGR Dęboka (pow. Sieradz) ob-

stano owsem 45 ha gruntu, gospodarstw zespołu PGR Dęboka (pow. Sieradz) ob-

stano owsem 45 ha gruntu, gospodarstw zespołu PGR Dęboka (pow. Sieradz) ob-

stano owsem 45 ha gruntu, gospodarstw zespołu PGR Dęboka (pow. Sieradz) ob-

stano owsem 45 ha gruntu, gospodarstw zespołu PGR Dęboka (pow. Sieradz) ob-

stano owsem 45 ha gruntu, gospodarstw zespołu PGR Dęboka (pow. Sieradz) ob-

stano owsem 45 ha gruntu, gospodarstw zespołu PGR Dęboka (pow. Sieradz) ob-

stano owsem 45 ha gruntu, gospodarstw zespołu PGR Dęboka (pow. Sieradz) ob-

stano owsem 45 ha gruntu, gospodarstw zespołu PGR Dęboka (pow. Sieradz) ob-

stano owsem 45 ha gruntu, gospodarstw zespołu PGR Dęboka (pow. Sieradz) ob-

stano owsem 45 ha gruntu, gospodarstw zespołu PGR Dęboka (pow. Sieradz) ob-

stano owsem 45 ha gruntu, gospodarstw zespołu PGR Dęboka (pow. Sieradz) ob-

Na cześć święta 1 Maja

Rośnie ilość zobowiązań

Na zew górników i hutników coraz częściej odpowiada robotnicy, technicy i inżynierowie łódzkiego ośrodka przemysłowego. Treścią podejmowanych zobowiązań jest przede wszystkim sprawa przedterminowego wykonania zadań drugiego kwartału, uzyskania dodatkowych oszczędności, obniżenia kosztów własnych.

ZPB IM. MARCHLEWSKIEGO

Uroczysty przebieg miało wczoraj w Związku Zawodowym Robotników im. Marchlewskiego. Zebrani serdecznie witali tow. Ka-

zmierzczaka, uczestnika III Ogólnopolskiego Kongresu Pokoju. On też w imieniu załogi przedstawił ciekawą historię zobowiązań się zwiększyć przez przed i ta droga uzyskać 633 kg przędzy oraz o 2,2 proc. zwiększyć ilość przędzy i gatunku.

Załoga przedstawiła średnio-przedniej w II kwartale zmniejszyć ilość odpadków o ponad 10 tonn, dając przy tym o 1,5 proc. więcej przędzy i gatunku.

Dzięki zobowiązaniom tkaczy i przedmiotów będzie można wyprodukować dodatkowo przeszło 167 tys. metrów tkanin.

Pracownicy wykończali zaoferowaną na chemikalia 60 tys. złotych i dadzą ponad plan II kwartału 290 tysięcy metrów tkanin gotowych.

W ostatnim czasie w Fabryce Pluszu i Dywanów im. Tadeusza Ajzema panuje gorączkowy nastrój, spowodowany bardzo poważnym zamówieniem, otrzymanym od Związku Radzieckiego. Chodzi mianowicie o wykonanie dużej ilości obić meblowych i chodników przeznaczonych dla Pałacu Kultury i Nauki im. Józefa Stalina.

Tkaniny te będą wykonane z najlepszych gatunków wełny, w kolorach pastelowych. Obecnie oddział tkalni przygotowuje już osnowy na obicia meblowe, a farbierze — wótek w różnych kolorach. Załoga czyni wszystko, aby z powierzonych jej zadań wywiązać się jak najlepiej.

Tkaniny te będą wykonane z najlepszych gatunków wełny, w kolorach pastelowych.

Obecnie oddział tkalni przygotowuje już osnowy na obicia meblowe, a farbierze — wótek w różnych kolorach. Załoga czyni wszystko, aby z powierzonych jej zadań wywiązać się jak najlepiej.

Założą też siewy zbóż jarych Stefan Tarczyński i Stefan Jagielski, dwaj sąsiedzi ze wsi Kręćszki.

Założą też siewy zbóż jarych Stefan Tarczyński i Stefan Jagielski, dwaj sąsiedzi ze wsi Kręćszki.

Założą też siewy zbóż jarych Stefan Tarczyński i Stefan Jagielski, dwaj sąsiedzi ze wsi Kręćszki.

Założą też siewy zbóż jarych Stefan Tarczyński i Stefan Jagielski, dwaj sąsiedzi ze wsi Kręćszki.

Założą też siewy zbóż jarych Stefan Tarczyński i Stefan Jagielski, dwaj sąsiedzi ze wsi Kręćszki.

Założą też siewy zbóż jarych Stefan Tarczyński i Stefan Jagielski, dwaj sąsiedzi ze wsi Kręćszki.

Założą też siewy zbóż jarych Stefan Tarczyński i Stefan Jagielski, dwaj sąsiedzi ze wsi Kręćszki.

Założą też siewy zbóż jarych Stefan Tarczyński i Stefan Jagielski, dwaj sąsiedzi ze wsi Kręćszki.

Założą też siewy zbóż jarych Stefan Tarczyński i Stefan Jagielski, dwaj sąsiedzi ze wsi Kręćszki.

Założą też siewy zbóż jarych Stefan Tarczyński i Stefan Jagielski, dwaj sąsiedzi ze wsi Kręćszki.

Założą też siewy zbóż jarych Stefan Tarczyński i Stefan Jagielski, dwaj sąsiedzi ze wsi Kręćszki.

Założą też siewy zbóż jarych Stefan Tarczyński i Stefan Jagielski, dwaj sąsiedzi ze wsi Kręćszki.

Założą też siewy zbóż jarych Stefan Tarczyński i Stefan Jagielski, dwaj sąsiedzi ze wsi Kręćszki.

Założą też siewy zbóż jarych Stefan Tarczyński i Stefan Jagielski, dwaj sąsiedzi ze wsi Kręćszki.

Założą też siewy zbóż jarych Stefan Tarczyński i Stefan Jagielski, dwaj sąsiedzi ze wsi Kręćszki.

Założą też siewy zbóż jarych Stefan Tarczyński i Stefan Jagielski, dwaj sąsiedzi ze wsi Kręćszki.

Założą też siewy zbóż jarych Stefan Tarczyński i Stefan Jagielski, dwaj sąsiedzi ze wsi Kręćszki.

Założą też siewy zbóż jarych Stefan Tarczyński i Stefan Jagielski, dwaj sąsiedzi ze wsi Kręćszki.

Założą też siewy zbóż jarych Stefan Tarczyński i Stefan Jagielski, dwaj sąsiedzi ze wsi Kręćszki.

Założą też siewy zbóż jarych Stefan Tarczyński i Stefan Jagielski, dwaj sąsiedzi ze wsi Kręćszki.

Założą też siewy zbóż jarych Stefan Tarczyński i Stefan Jagielski, dwaj sąsiedzi ze wsi Kręćszki.

Założą też siewy zbóż jarych Stefan Tarczyński i Stefan Jagielski, dwaj sąsiedzi ze wsi Kręćszki.

Założą też siewy zbóż jarych Stefan Tarczyński i Stefan Jagielski, dwaj sąsiedzi ze wsi Kręćszki.

Założą też siewy zbóż jarych Stefan Tarczyński i Stefan Jagielski, dwaj sąsiedzi ze wsi Kręćszki.

Założą też siewy zbóż jarych Stefan Tarczyński i Stefan Jagielski, dwaj sąsiedzi ze wsi Kręćszki.

Założą też siewy zbóż jarych Stefan Tarczyński i Stefan Jagielski, dwaj sąsiedzi ze wsi Kręćszki.

Założą też siewy zbóż jarych Stefan Tarczyński i Stefan Jagielski, dwaj sąsiedzi ze wsi Kręćszki.

Założą też siewy zbóż jarych Stefan Tarczyński i Stefan Jagielski, dwaj sąsiedzi ze wsi Kręćszki.

Założą też siewy zbóż jarych Stefan Tarczyński i Stefan Jagielski, dwaj sąsiedzi ze wsi Kręćszki.

Założą też siewy zbóż jarych Stefan Tarczyński i Stefan Jagielski, dwaj sąsiedzi ze wsi Kręćszki.

Założą też siewy zbóż jarych Stefan Tarczyński i Stefan Jagielski, dwaj sąsiedzi ze wsi Kręćszki.

Założą też siewy zbóż jarych Stefan Tarczyński i Stefan Jagielski, dwaj sąsiedzi ze wsi Kręćszki.

Założą też siewy zbóż jarych Stefan Tarczyński i Stefan Jagielski, dwaj sąsiedzi ze wsi Kręćszki.

Założą też siewy zbóż jarych Stefan Tarczyński i Stefan Jagielski, dwaj sąsiedzi ze wsi Kręćszki.

Założą też siewy zbóż jarych Stefan Tarczyński i Stefan Jagielski, dwaj sąsiedzi ze wsi Kręćszki.

Założą też siewy zbóż jarych Stefan Tarczyński i Stefan Jagielski, dwaj sąsiedzi ze wsi Kręćszki.

Założą też siewy zbóż jarych Stefan Tarczyński i Stefan Jagielski, dwaj sąsiedzi ze wsi Kręćszki.

Założą też siewy zbóż jarych Stefan Tarczyński i Stefan Jagielski, dwaj sąsiedzi ze wsi Kręćszki.

Założą też siewy zbóż jarych Stefan Tarczyński i Stefan Jagielski, dwaj sąsiedzi ze wsi Kręćszki.

Założą też siewy zbóż jarych Stefan Tarczyński i Stefan Jagielski, dwaj sąsiedzi ze wsi Kręćszki.

Założą też siewy zbóż jarych Stefan Tarczyński i Stefan Jagielski, dwaj sąsiedzi ze wsi Kręćszki.

Założą też siewy zbóż jarych Stefan Tarczyński i Stefan Jagielski, dwaj sąsiedzi ze wsi Kręćszki.

Założą też siewy zbóż jarych Stefan Tarczyński i Stefan Jagielski, dwaj sąsiedzi ze wsi Kręćszki.

Plenum Łódzkiego Komitetu Frontu Narodowego

Przed kampanią zbierania podpisów
pod apelem wiedeńskim

W dniu wczorajszym odbyło się plenarne posiedzenie Łódzkiego Komitetu Frontu Narodowego, poświęcone omówieniu spraw związanych z kampanią zbierania podpisów pod apelem wiedeńskim Biura SRP.

Eden premierem
Wielkiej Brytanii

Ogłoszone tu oficjalny komunikat, który stwierdza, że rano dnia 6 bm. królowa przyjęła na audiencji Anny Edena i powierzyła mu stanowisko premiera. Eden wybrany został szóstym premierem Wielkiej Brytanii. W kolach politycznych przewidują, że skład nowego rządu z Edenem na czele będzie różnił się minimalnie od dotychczasowego. Jako kandydaci na stanowisko ministra Spraw Zagranicznych wymieniali są: Mac Millan, dotychczasowy minister Obrony, minister Zoogospodarki, Selwyn Lloyd i lord Salisbury.

Referat omawiający obecną sytuację międzynarodową oraz zadania stojące przed komitetami FN po III Ogólnopolskim Kongresie Pokoju wygłosił przewodniczący ŁKFN, rektor Politechniki Łódzkiej, prof. Klimke.

Społeczeństwo Łodzi na licznych zebraniach, organizowanych przez komitety FN, dało dowód, że sprawy utrzymania i zachowania pokoju są nam bliskie i drogie. Obecnie aktywnie Frontu Narodowego przez wzmocnienie pracy wyjaśniającej musimy przyczynić się do tego, by każdy mieszkaniec Łodzi, podpisując apel Biura Światowej Rady Pokoju czynił to z głębokim przekonaniem o ważności swego obywatelskiego udziału w walce przeciwko stosowaniu broni masowej zagłady, przeciwko remilitaryzacji Niemiec zachodnich.

KOŃCZY SIĘ ERA UCISKU KOLONIALNEGO

7 Za każdym razem, gdy udaje się do Azji, stwierdzam z bólem, że w porównaniu z sytuacją, jaka była tam podczas mojego poprzedniego pobytu, znów skurczył się obszar wolnego świata na kontynencie azjatyckim" — oświadczył kardynał amerykański Spellman.

Istotnie skurczył się ogromnie dla imperialistów „obszar wolnego świata” — czyli obszar nieludzkiego wyzysku i grabieży kolonialnej. I proces ten odbywa się w dalszym ciągu, mimo wszystkich zabiegów amerykańskich. Świadczą o tym chociażby cztery główne obszary: 1) północna Afryka, 2) południowa Ameryka, 3) Azja, 4) Ocean Indyjski. W tym ostatnim, zresztą, zrodzone z rozpętanego „buntu”, które kolonizatorzy mogli łatwo ugasić strumieniami krwi.

partyzanckie na Malach dokonały 19.500 wystąpień zbrojnych przeciwko wojskom kolonizatorów. Pał się imperialistom grunt pod stopami nie tylko w Azji, ale i na kontynencie afrykańskim. W Maroku, Algierze i Tunisie, w Keni i Rodezji, w Kongo i Senegale, we wszystkich innych krajach Afryki narody uciśkane powstają do walki przeciwko jarzemu kolonialnemu. Po raz pierwszy w historii przedstawiciele narodów Azji na konferencji w New Delhi, a przedstawiciele narodów Azji i Afryki w Bandungu będą sami rzadzić o losach swych krajów. To, co się dzieje obecnie w Azji i Afryce, jest jednym z podstawowych czynników kształtujących sytuację na arenie międzynarodowej.

Nie dziwne zatem, że uczucia niepokoju i paniki, jakich doznał amerykański

Dopiero Rewolucja Październikowa wskazała narodom uciśkanym drogę do wyzwolenia się z jarzma kolonialnego. Od pierwszych dni swego istnienia Związek Radziecki głosił idee wolności i przyjaźni między narodami. Deklaracja Praw Narodów, która proklamowała równość i suwerenność narodów Rosji, ich prawo do samookreślenia aż do oderwania się i utworzenia samodzielnego państwa, uniawienie nie wolniczych układów, narzuconych przez carat Chinom, Iranowi oraz innym krajom azjatyckim, odbył się głębokim echem we wszystkich krajach kolonialnych i zależnych. „Salwy armatnie Rewolucji Październikowej — pisał Mao Tse-tung — doniosły do nas marksizm — leninizm... Krocząc drogą Rosji — taka była konkluzja”.

Kraje kolonialne ogarniała walka narodowo-wyzwoleńcza. Nie są to już sporadyczne bunt, lecz walka związana ze wszystkimi siłami występującymi przeciwko imperializmowi. Przypomnijmy, że to pierwszą wojnę światową, w wyniku wzmożonej eksploatacji bogactw naturalnych i rozwoju pewnych gałęzi przemysłu, powstaje w krajach kolonialnych klasa robotnicza i burżuazja narodowa, broniąca się przed konkurencją obcego kapitału. Nastąpiło to, co Lenin przewidywał, „Sam kapitalizm — pisał Lenin — stopniowo dostarcza narodom uświadomienia, że w dwudziestych latach XX wieku powstają pierwsze organizacje rewolucyjne. Wędrującym wyda-

Lenin wskazywał, że „kapitałizm przesławił światowy system ucisku kolonialnego i dławienia olbrzymiej większości ludzkości świata przez garstkę krajów „produkcji i konsumpcji”. Wobec tego, że „kraj niekolonialne i zależne są głównym zapleczem imperializmu.

Z krwi i potu ludów kolonialnych, nie-
ludzko wyzyskiwanych, skazanych na
niezdolność, głód, na niewolniczą, im-
perialistyczną cięgłą wyzyskiwania,
Tęsk. Tak np. do roku 1950 200 milionów
funtów sterlingów rocznie, nie licząc
zysków z wymiany handlowej. Burzący ho-
ręzka czerpała z Indonezji przeciętnie
po miliardów guldenów daniny kolonialnej.
Monopole amerykańskie w ciągu pierw-
szych pięciu lat powojennych osiągnęły
7 miliardów dolarów zysku z kapitałów
zainwestowanych w krajach kolonialnych

L. G.

Dziennik „Monde“ o rozbieżnościach między Japonią a USA

W korespondencji z Tokio „Monde” podkreśla, że po admowie Dullesa przyjęcia Japonię do Organizacji Państw Związanych, minister Spraw Zagranicznych Szigetsumi wzrosło napięcie w stosunkach japońsko - amerykańskich.

Decyzja Dullesa - pisał „Monde” - wywołała prawdziwą sensację w Tokio. Cała ta afera ujawniała, że między Japonią a USA istnieją poważne różnice zdania. Rząd USA - kontynuując „Monde” - postąpił w ten sposób, że zamiast załagodzić tarcia, zawojuje je. W rezultacie Japonii wzrosły nastroje antyamerykańskie, a tym samym

problemu niemieckiego po drugiej wojnie światowej sformułowane zostały zgodnie z wyznagami idei bezpieczeństwa zbiorowego w postanowieniach poczdamskich, które zakładają jednolite działania wielkich mocarstw w sprawie niemieckiej. Postanowienia te jednak były wielokrotnie naruszane przez politykę zachodnią. Dla usprawiedliwienia tego bezprawnego postępowania niektórzy prawnicy zachodniej Europy oraz Ameryki usiłovali wyznależ argumenty zmierzające do podważenia mocy prawnej układow poczdamskich.

W konkluzji referencji wskazywali, że propozycje radzieckie dotyczące systemu bezpieczeństwa zbiorowego w Europie uświatawiają rozwiązanie problemu niemieckiego. Zrealizowanie tych propozycji przyszkoloby rozwój Europy na prawnie ugrupowania, przynaloby równoprawne miejsce w systemie bezpieczeństwa państwu niemieckiemu, unie-moliwiałoby jednocześnie odrodzenie militarnyzyzm niemieckiego.

głonił niepokoić się już od pewnego czasu.

Korespondent „Monde” wyraża różne przyczyny rozbieżności między Japonią a USA. Jedną z takich przyczyn jest problem kosztów utrzymania amerykańskich sił zbrojnych w Japonii.

Referenci przytaczające m. in. powszechnie uznaną zasadę prawa międzynarodowego, głoszącą, że żadne państwo nie może ani uwinąć się od nałożonego na nie przez układ zobowiązania, ani zmienić jego postanowienia inaczej, jak za zgodą wszystkich zainteresowanych stron, uświad-

**Na cześć
święta
1 Maja**

Tokio — pisze korespondent — domaga się ograniczenia wydatków japońskich na ten cel. Wazurron natomiast nie chce się na zgodzić. Innym powodem tarc między USA a Japonią jest sprawa inwestycji amerykańskich w Japonii. Firmy amerykańskie pragnęłyby — pisze „Monde” — zainstalować się w tym kraju, aby móc prowadzić politykę, która, wskazuje businessmenom zagranicznym raczej drzwí wyjściowe niż wejściowe.

KOMISJA
FINANSOWO-BUDŻETOWA

Przewodniczący – Oskar Longa.
Zast. przewodniczącego – Jan Rabszowski.
Zast. przewodniczącego – Ludomir Stasiak.

Członkowie: Franciszek Aprys, Jan Bolezak, Józef Baran, Wincenty Baranowski, Stanisław Cieślak, Józef Czapali, Wincenty Chabura, Maria Dobrowolska, Jędrzej Faliński, Józef Głogalski, Wiktoria Hetmańska, Helena Jaworska, Józef Kiliś, Franciszek Krowczyński, Arturczak Łaszczewski, Krystyna Łaszczyńska, Ryszard Łaszczyński, Józef Noga, Roman Nowak, Jerzy Pryma, Bolesław Podewyda, Wacław Roguski, Gerhard Stoli, Stanisław Stochalski, Wacław Szewczyk, Augustyn Wiśniewski, Olga Zebrań.

Włodzisław: Szczepanik, Jerzy Telega, Stanisław Urbachyś, Paweł Woszek, Jan Zamecki, Tadeusz Zastawnik.

KOMISJA ROLNICTWA

Przewodniczący – Aleksander Jędrzejewicz.
Zast. przewodniczącego – Maciej Bieganski.
Zast. przewodniczącego – Zofia Stasior.

Członkowie: Alojzy Bilko, Franciszek Bolek, Józef Borkowski, Jędrzejewski, Maria Iskra, Stanisław Janusz, Marian Jaworski, Antoni Koryziński, Adolf Kuli, Stanisław Krupa, Eugeniusz Kuciński, Anna Kucińska, Antoni Maciejewski, Antoni Malawski, Franciszek Murawski, Włodysław Najdek, Zofia Łaskowska, Helena Pasternak, Stanisław

**KOMISJA GOSPODARKI
KOMUNALNEJ I MIESZKANOWEJ**

Przewodniczący – Jerzy Albrecht.
Zast. przewodniczącego – Julian Ho-
rodecki.
Zast. przewodniczącego – Zygmunt

Rotałczak, Antoni Rogala, Kazimierz
Rywnickie, Michał Ryśkiski, Stanisław
Sitek, Andrzej Toczek, Walenty Toma-
ka, Piotr Tomasiak, Wiktor Woźniak, A-
polinary Wojciechowski, Mieczysław
Wysocki, Józef Zychowicz, Bolesław Pa-
dedworny.

KOMISJA

SPRAW USTAWODAWCZYCH

Przewodniczący – Jerzy Jodłowski,
Zast. przewodniczącego – Celinio
Budyńska.

Zast. przewodniczącego – Wacław
Schabowski.

Członkowie: Antoni Alster, Janna
Cabaj, Jan Frankowski, Stefan Kal-
nowski, Antoni Mityra, Jerzy Moraw-
ski, Lucjan Mołtyk, Tadeusz Re-
kowski, Andrzej Tomaszewski,
Jan Sasek, Antoni Traciewicz, Jan
Truszc, Zofia Wasilkowska, Stanisław

KOMISJA KOMUNIKACJI		KOMISJA	
I ŁĄCZNOŚCI		SPRAW ZAGRANICZNYCH	
Przewodniczący – Włodzisław Gumiński		Przewodniczący – Stanisław Kulczyński	
Zast. przewodniczącego – Stefan Mrowicki		Zast. przewodniczącego – Ostopa Dłuski	
Zast. przewodniczącego – Stanisław Szerszeń		Zast. przewodniczącego – Irene Dumańska	
Członkowie: Stefan Czarniecki, Wacław Janikowski, Wojciech Kocet, Włodzisław Kłoszko, Jan Kłopot, Stanisław Lechowski, Edward Melnicki, Józef Popielas, Jan Pępek, Mieczysław Różański, Ignacy Skowronski, Stanisław Stachaj, Józef Szust, Stanisław Szuchura, Zdzisław Świątkowski, Sergiusz Soroko, Włodzisław Wilczyński, Stanisław Wójcieszowski, Józef Zbudniński, Stanisław Zgierski, Jan Komelk.		Członkowie: Romuald Cebotowiecki, Dominik Horodyski, Lesław Iwański, Andrzej Izdejski, Albano Juszkiewicz, Antoni Korzycki, Wacław Lewkowski, Włodzisław Mawhin, Józef Orłowski, Edmund Ormowski, Józef Orłowski, Jerzy Potkowski, Włodzisław Rezek, Jan Rutkowski, Andrzej Strzalkowski, Jan Karol Wierzbowski, Andrzej Wójcikowski, Zenon Wólczyński.	

czom!

Oto na przykład pracownicy zatrudnieni przy budowie chłodni! zobowiązali się wykonać budynek gospodarczy zamiast na 1 czerwca — na 1 maja.

KOMISJA OBROTU TOWAROWEGO

Przewodniczący — Józef Orzy-Mi-
chałski.
Zast. przewodniczącego — Mikołaj
Dachów.
Zast. przewodniczącego — Wanda
Jarmolowicz.

Członkowie: Stanisław Bieniek, Cze-
sław Damagala, Stanisław Gabryl, Ta-
deusz Jagacki, Jan Klecha, Władysław
Kutner, Eugeniusz Makowski,
Bronisław Marks, Antoni Mała, Wiktor
Mazowiek, Stanisław Matlik, Marian
Mroczewski, Zenon Kwakiewicz, Jan
Niemcewicz, Mieczysław Nowicki,
Franciszek Ochmiedziński, Adolf Owczar-
czyk, Kornelia Plewńska, Jan Sendecki,
Jan Skrzutewicz, Stanisław Theocisz,
Olga Zwierzynka.

KOMISJA OSWIATY,
NAUKI I KULTURY

Przewodniczący – Leon Kruczkowski.
Zast. przewodniczącego – Stanisław
Kulczyński.
Zast. przewodniczącego – Czesław
Wyche.

Członkowie: Kazimierz Banach, He-
lena Boczek, Tadeusz Cytyński, Ste-
niasz Chlebda, Jan Dobrzynski, Po-
weł Hoffman, Julian Hochfeld, Henryk
Jablonski, Władysław Jagustyn, Hen-
ryk Korolynski, Eugenia Kwasowska,
Jan Aleksander Król, Eustachy Ku-
pcewicz, Adam Kwiecień, Józef Lęczyński,
Pelegrina Łowińska, Gustaw Morci-
nel, Zygmunt Skibiński, Szczerban
Szczeciński, Stanisław Teisseyre, Krys-
tyna Stefan, Edward Turowski, Jan
Witaj, Andrzej Wojtkowski, Kazimierz
Włós, Stefan Ziętkowski.

za gardło.

Leon sojusze ludzi
ma moc taką,
Tak silna jest
wola pokofu
ludzkiego,
że wydrągnęła
ręką
do ataku
okaże się o dłoń

KOMISJA PRACY I ZDROWIA

Przewodniczący — Poweł Wojs.
Zast. przewodniczącego — Leon Adamowski.
Zast. przewodniczącego — Zofia Tomczyńska.

Członkowie: Mieczysław Bodalski, Leon Chałaj, Maria Cykman, Józef Debnicki, Adam Doliński, Irena Domańska, Igor Dziurawski, Bolesław Fietko, Wanda Gosińska, Kazimierz Grzegorzewski, Maria Jaszczukowa, Jadwiga Kaziłowska, Stanisław Kowalczyk, Stanisław Kurabiski, Jan Krolski, Zygmunt Krzymowski, Stanisław Kuzmicki, Henryk Lemański, Stanisław Malolepszy, Władysław Nawodowski, Stanisław Nowociński, Piotr Pacek, Adam Palowka, Eugenia Prąglewska, Jadwiga Przewodnicowa, Stanisław Sadowski, Franciszek

**Wykaz premii
wylosowanych**
w dniu 6 kwietnia 1955 roku

EZOLUCJA

rajowej Konferencji KP Chin

Zi 10 000 na nr 523809
31 000 na nr 535943
343604 384217 404638 466599 527732
604231 659795 672490 785776 785780
904091 119757 887044 887268
71549 108193 109229 133572 133753
113759 117783 117785 139987 156791
156795 214935 225506 224848 258579
258579 315392 315393 44261 439610
401631 434437 466595 518495 518679
523805 523725 533795 533796 563054
563057 586603 586898 604238 604239
604239 659795 659796 659797 659798
659799 659822 659798 727242 674102
602337 695359 695362 695361 775394
695358 887043 887049 887242 910578
92104 92105
51281 61339 71541 71542 71545 71550
74387 103224 113756 12709 139983
139984 214935 225506 224848 258579
258579 258579 238808 242932 242930 244958
70772 727242 727285 242935 281173 288182
308051 308059 380176 403031 340353
350944 350945 350946 350947 350948
350949 350950 350951 400933 400934 404937
434433 434439 437397 466591
466593 466604 517958 563056 571953
571959 586603 586898 604238 604239
604239 659795 659796 659797 659798
659799 659822 659798 659799 659800
670992 670994 670941 674102 681965
681966 681967 681968 681969 681970
681971 681972 681973 681974 681975
681976 681977 681978 681979 681980
681981 681982 681983 681984 681985
681986 681987 681988 681989 681990
681991 681992 681993 681994 681995
681996 681997 681998 681999 682000
682001 682002 682003 682004 682005
682006 682007 682008 682009 682010
682011 682012 682013 682014 682015
682016 682017 682018 682019 682020
682021 682022 682023 682024 682025
682026 682027 682028 682029 682030
682031 682032 682033 682034 682035
682036 682037 682038 682039 682040
682041 682042 682043 682044 682045
682046 682047 682048 682049 682050
682051 682052 682053 682054 682055
682056 682057 682058 682059 682060
682061 682062 682063 682064 682065
682066 682067 682068 682069 682070
682071 682072 682073 682074 682075
682076 682077 682078 682079 682080
682081 682082 682083 682084 682085
682086 682087 682088 682089 682090
682091 682092 682093 682094 682095
682096 682097 682098 682099 682100
682101 682102 682103 682104 682105
682106 682107 682108 682109 682110
682111 682112 682113 682114 682115
682116 682117 682118 682119 682120
682121 682122 682123 682124 682125
682126 682127 682128 682129 682130
682131 682132 682133 682134 682135
682136 682137 682138 682139 682140
682141 682142 682143 682144 682145
682146 682147 682148 682149 682150
682151 682152 682153 682154 682155
682156 682157 682158 682159 682160
682161 682162 682163 682164 682165
682166 682167 682168 682169 682170
682171 682172 682173 682174 682175
682176 682177 682178 682179 682180
682181 682182 682183 682184 682185
682186 682187 682188 682189 682190
682191 682192 682193 682194 682195
682196 682197 682198 682199 682200
682201 682202 682203 682204 682205
682206 682207 682208 682209 682210
682211 682212 682213 682214 682215
682216 682217 682218 682219 682220
682221 682222 682223 682224 682225
682226 682227 682228 682229 682230
682231 682232 682233 682234 682235
682236 682237 682238 682239 682240
682241 682242 682243 682244 682245
682246 682247 682248 682249 682250
682251 682252 682253 682254 682255
682256 682257 682258 682259 682260
682261 682262 682263 682264 682265
682266 682267 682268 682269 682270
682271 682272 682273 682274 682275
682276 682277 682278 682279 682280
682281 682282 682283 682284 682285
682286 682287 682288 682289 682290
682291 682292 682293 682294 682295
682296 682297 682298 682299 682300
682301 682302 682303 682304 682305
682306 682307 682308 682309 682310
682311 682312 682313 682314 682315
682316 682317 682318 682319 682320
682321 682322 682323 682324 682325
682326 682327 682328 682329 682330
682331 682332 682333 682334 682335
682336 682337 682338 682339 682340
682341 682342 682343 682344 682345
682346 682347 682348 682349 682350
682351 682352 682353 682354 682355
682356 682357 682358 682359 682360
682361 682362 682363 682364 682365
682366 682367 682368 682369 682370
682371 682372 682373 682374 682375
682376 682377 682378 682379 682380
682381 682382 682383 682384 682385
682386 682

naruszał politykę Komitetu Centralnego partii na terenie północno-wschodnich Chin, czyniła wszelkie wysiłki, aby pomniejszyć rolę partii, podważała solidarność i jedność partii oraz usiłowała uczynić z terenu Chin północno-wschodnich terenem królestwa Kanga. Antypartyjne działania Kao Kanga zmieniły się jeszcze bardziej po przejściu do pracy w organach centralnych w roku 1953. Usiłował on nawet namówić członków partii w szeregach armii, by poparli jego spisek przeciwko Komitetowi Centralnemu partii. W tym celu wysunął on niedorzeczna „teoria” jakoby nasza partia składała się z dwóch partii — jednej tzw. „partii baz rewolucyjnych i armii” i drugiej tzw. „partii wrogości i beznamiętności”. Teoria ta miała być twórcą partii byłej armii. On sam twierdził, że reprezentuje tzw. „partię baz rewolucyjnych i armii” i że powinien posiadać najwyższą władzę, że Komitet Centralny partii i rząd należy wobec tego zreorganizować zgodnie z jego planem i że powinien on być na razie sekretarzem generalnym lub wiceprezidentem Komitetu Centralnego partii oraz premierem Rady Państwowej. Gdy czwarte plenum Komitetu Centralnego partii przebiegało, on popchnął ostrzeżenia elementom antypartyjnym, Kao Kang nie tylko nie uznał ewnej winy wobec partii, lecz nawet popełnił samobójstwo, czego ostatecznie zdemaskował się zdradzie wobec partii.

Zao Szu-szih był głównym sprzymierzeńcem Kao Kanga w jego spłynie działalności antypartyjnej. Ustalono ponad wszelką wątpliwość, skomplikowanej i coraz ostrzejszej walki klasowej w Chinach. Z jednej strony utworzenie i rozwój Chińskiej Republiki Ludowej wzbudziło w Zao Szu-szihu i jego współpracownikach wielkie nadzieje. Z drugiej strony, w miarę rozwoju i umocnienia się władzy Mao Tse-tuna, Zao Szu-szih zaczął być coraz bardziej nieufny i niechętny. W końcu, w 1967 roku, został on wydalony z kraju i przesiedlony do Hongkongu.

ogłość imperializmu, nłom imperializmu i burżuazyjnych
n amerykańskiego, kontrewolucjonistów. Stali się oni
erkyaszy okupują faktycznie agentami burżuazji w lo-
niedzi Tajwan nie naszej partii.

Ogólnokrajowa Konferencja Komunistycznej Partii Chin jednomyślnie postanowiła usunąć z partii prowodyrów antypartyjnego spisku i niepoprawnego negataka Kao Kanga i drugiego prowodyrą antypartyjnego spisku Zao Szu-szih oraz pozabawić wszystkich stanowisk, które zajmowali w partii i poza nią. Ogólnokrajowa Konferencja Komunistycznej Partii Chin uważa, że Biuro Polityczne Komitetu Centralnego partii podjęło słuszne kroki w sprawie towarzyszy Hsiang Minga, Czang Hsiu-szama, Czang Ming-juana, Zao Teh-czuna, Ma Hunga, Kuo Fenga i Czen Potsuna, którzy brali udział w działalności antypartyjnej ugrupowania Kao Kanga i Zao Szu-szih.

Ogólnokrajowa Konferencja Komunistycznej Partii Chin podkreśla z zadowoleniem, że po ujawnieniu i rozbiuciu konstytucyjnej działalności antypartyjnego ugrupowania Kao Kanga i Zao Su-szicha oraz po powrocie do partii wszystkich członków partii tych partyjnych wszystkich szczebli w całym kraju nastąpiło wzmożenie jedności całej partii oraz że antypartyjne ugrupowanie Kao Kanga i Zao Su-szicha zostało całkowicie rozgromione. Stanowi to jedno z decydujących zwycięstw partii w walce o sprawę socjalizmu w Chinach i w całym rozwoju partii.

Wojciechowski, że w walce z antypartyjnym ugrupowaniem Kac Kąska i Zao Szuszi-cha wykazuje w dobitny sposób, że partia musi niezłomnie przestrzegać zasad kolegialnego współdziałania, konsekwentnie rozwijać demokrację wewnątrzpartijną oraz wzmacniać krytykę i samokrytykę w łonie partii.

niewątpliwie życze- Organizacje partyjne wszystkich dnia państwowe,

Podżegaczom!

iść pałów
 wojny dłoń
 rozpostaria,
 y knię ziemiąską
 uchwycić
 za gardło.
 eez sojuż ludzi
 ma moc taką,
 tak silna jest
 wola pokoju
 ludzka,
 e wyciągnięta
 ręka
 do ataku
 każe się o dłoń
 za krótką!
 wg A. Bezymińskiego

wg A. Bezymieńskiego

K. Polow

REZOLUCJA

krajowej Konferencji KP Chin

PEKIN, 6. 4. naruszać politykę Komitetu Centralnego partii na terenie północno-wschodnich Chin, czyniąc wszelkie wysiłki, aby pomniejszyć rolę partii, podważać solidarność i jedność partii oraz usiłowała uczynić z terenu Chin północno-wschodnich niezależną w okresie 10 lat od roku 1943 do 1953 Zao Szu-szich niedokrotnie uciekał do cynicznego oszukiwania partii w celu zdobycia władzy. Pełniąc swe funkcje w Chinach wschodnich, starał się on przeformować prawicową politykę kapitulacji za kontr

ca br.:
Głównokrajowa Jednoczenia Komunistycznej Partii Chin wystąpiła wygłoszonej w imieniu Komitetu Centralnego referatu tow. Teng Hsiao-ping w sprawie antypartyjnego ugrupowania Kao Kanga i Zhao Su-sziba. Konferencja, jedynym nie zaproszonym gościem, był też wiceprez. Komitetu Centralnego po IV plenum Komitetu Centralnego w związku ze sprawą tego antypartyjnego ugrupowania.

Antypartyjna działalność Kao Kanga data się już od dość dawna. Fakty ujawnione przez IV plenum Komitetu Centralnego partii, które odbyło się w lutym 1954 r., dowiodły, że począwszy od 1949 r. Kao Kang uprawiał konspiracyjną działalność zmierzającą do zdobycia kierowniczej władzy w partii i w państwie. Sterzył on w Chinach północno-wschodnich i innych częściach kraju liczne pogłoski oczerniające Komitet Centralny partii oraz wywyższał siebie, by ślad nieśnaski i chaos wśród towarzyszy i wywołać niezadowolony z towarzyszy zajmujących kierownicze stanowisko w Komitecie Centralnym partii, jak

również podjął działalność zmierzając do spowodowania rozłamu w partii i w celu tej działalności utworzył swą własną frakcję antypartyjną. Antypartyjnia frakcja Kao Kanga

obliczu następstwa sprawy socjalizmu w naszym kraju resztki elementów kontrowersyjnej i reakcyjnej burżuazji, przeciwstawiające się zdecydowanie socjalistycznemu przeobrażeniu naszej ojczyzny, wzmagają swoją kontrowersyjną i konspiracyjną działalność. Jednakże nasi wrogowie zdają sobie dobrze sprawę, że Komunistyczna Partia Chin cieszy się ogromnym autorytetem wśród chińskiego ludu pracującego i jest w naszym kraju siłą kierowniczą. Wiedzą oni, że dopóki Komunistyczna Partia Chin zjednoczona jak monolit buduje socjalizm — wszelkie ataki wrogów skazane są na nieuchronnie na całkowite fiasko. Wobec tego wrogowie będą uciekać się do najrozmaitszych chwytów, a aby spróbować zniszczyć naszą partię. Pokładają oni swe największe nadzieje w tym, że Komunistyczna Partia Chin może ulec rozbiłowi i degeneracji. Z tej sprawy zdają sobie sprawę każdy członek partii komunistycznej mający świadomość rewolucyjno - polityczną i każdy patriota poza partią. W tej właśnie sytuacji Kao Kang, Zao Sz-szih i inni utworzyli ugrupowanie antypartyjne oraz podjęli ataki przeciwko Komitetowi Centralnemu partii, a przede wszystkim przeciwko Biurowi Politycznemu, usługując obalcy wypróbowany trzon kierownictwa Komitetu Centralnego partii z tow. Mao Tse-tungiem na czele, ażeby zdobyć władzę w partii i w państwie. Ich działalność antypartyjna odpowiadała niewątpliwie zycze-

Wieś łódzka czynem popiera pokoje politykę Polski Ludowej

Apel wiedeński Światowej Rady Pokoju jest w dalszym ciągu tematem dyskusji na licznych zebraniach mieszkańców wsi i miast w województwie łódzkim. Na zebraniach tych ludzie pracy podejmują liczne zobowiązania produkcyjne, dając w ten sposób wyraz poparcia dla pokojowej polityki naszej partii i rządu.

Dla poparcia czynem wiedeńskiego apelu SRP pracujący chłopcy z gromady Zawada (pow. radomszczański) łącząc z załogą Rejonowego Kierownictwa Robot Wodno-Melioracyjnych w Piotrkowie — podpisali umowę o współzawodnictwie.

W ramach umowy chłopcy z wsi Zawada zobowiązali się:

wykonać siewy wiosenne rzędów z 3 dni przed terminem,

przeprowadzić pielęgnację sadów,

zakończyć sadzenie ziemniaków do 1 maja,

wykonać w zaplanowanym terminie obowiązkowe dostawy żywności i mleka w 100 proc.

W ramach umowy chłopcy z wsi Zawada zobowiązali się:

wykonać w zaplanowanym terminie obowiązkowe dostawy żywności i mleka w 100 proc.

W ramach umowy chłopcy z wsi Zawada zobowiązali się:

wykonać w zaplanowanym terminie obowiązkowe dostawy żywności i mleka w 100 proc.

W ramach umowy chłopcy z wsi Zawada zobowiązali się:

wykonać w zaplanowanym terminie obowiązkowe dostawy żywności i mleka w 100 proc.

W ramach umowy chłopcy z wsi Zawada zobowiązali się:

wykonać w zaplanowanym terminie obowiązkowe dostawy żywności i mleka w 100 proc.

W ramach umowy chłopcy z wsi Zawada zobowiązali się:

wykonać w zaplanowanym terminie obowiązkowe dostawy żywności i mleka w 100 proc.

W ramach umowy chłopcy z wsi Zawada zobowiązali się:

wykonać w zaplanowanym terminie obowiązkowe dostawy żywności i mleka w 100 proc.

W ramach umowy chłopcy z wsi Zawada zobowiązali się:

wykonać w zaplanowanym terminie obowiązkowe dostawy żywności i mleka w 100 proc.

W ramach umowy chłopcy z wsi Zawada zobowiązali się:

wykonać w zaplanowanym terminie obowiązkowe dostawy żywności i mleka w 100 proc.

W ramach umowy chłopcy z wsi Zawada zobowiązali się:

wykonać w zaplanowanym terminie obowiązkowe dostawy żywności i mleka w 100 proc.

W ramach umowy chłopcy z wsi Zawada zobowiązali się:

wykonać w zaplanowanym terminie obowiązkowe dostawy żywności i mleka w 100 proc.

W ramach umowy chłopcy z wsi Zawada zobowiązali się:

wykonać w zaplanowanym terminie obowiązkowe dostawy żywności i mleka w 100 proc.

W ramach umowy chłopcy z wsi Zawada zobowiązali się:

wykonać w zaplanowanym terminie obowiązkowe dostawy żywności i mleka w 100 proc.

W ramach umowy chłopcy z wsi Zawada zobowiązali się:

wykonać w zaplanowanym terminie obowiązkowe dostawy żywności i mleka w 100 proc.

W ramach umowy chłopcy z wsi Zawada zobowiązali się:

wykonać w zaplanowanym terminie obowiązkowe dostawy żywności i mleka w 100 proc.

W ramach umowy chłopcy z wsi Zawada zobowiązali się:

wykonać w zaplanowanym terminie obowiązkowe dostawy żywności i mleka w 100 proc.

W ramach umowy chłopcy z wsi Zawada zobowiązali się:

wykonać w zaplanowanym terminie obowiązkowe dostawy żywności i mleka w 100 proc.

W ramach umowy chłopcy z wsi Zawada zobowiązali się:

wykonać w zaplanowanym terminie obowiązkowe dostawy żywności i mleka w 100 proc.

W ramach umowy chłopcy z wsi Zawada zobowiązali się:

wykonać w zaplanowanym terminie obowiązkowe dostawy żywności i mleka w 100 proc.

W ramach umowy chłopcy z wsi Zawada zobowiązali się:

wykonać w zaplanowanym terminie obowiązkowe dostawy żywności i mleka w 100 proc.

Będzie czysta jak kryształ i smaczna!

Przez warstwę chmur przesłania się słońce. Woda w rzece jest mętna, zmarszczona, krótką, nerwową falą. Rozlewa się, szeroko zakolami wśród wzgórz.

Dokoła pachnie rozmięta ziemią i butwiejącą łożną.

Gdzieś niedaleko, obrzeżone krzewami znajdują się słynne Niebieskie Źródła.

Odrzucam wzrok od Pilicy i patrzę w bok. W miejscu, gdzie wodę spłetrza betonowy wał zaporowy, na wysokim, czystym brzegu stoi duży, czerwony budynek z baszłą. Baszta upodabnia go do średnio-wiecznego zameczka. Tak to fantazja architekta przyozdobiła jeden z najnowszych obiektów. Z tego bowiem miejsca, u podstaw wieży, czerpana będzie woda dla Łodzi.

O rurociągu Pilica — Łódź pisano wiele. Czym będzie on dla mieszkańców naszego miasta — wie każdy. Miejsce — w którym bierze początek — nazywa się „betonowe serce”. To, być może, zbyt wzniosłe określenie nie mijają się jednak wcale z prawdą.

— Zapoznałem się z budową tego „serca”. Przyszedłem, że jest ono nie mniej skomplikowane od zwykłego — śmieje się inżynier Makowski. — Wpierw jednak wstąpimy do...

laboratorium

Laboratorium mieści się na dachu w baraku. Zbudowano w nim miniaturę rurociągu. Tu bada się działanie urządzeń oraz cechy fizyczne, chemiczne i smakowe wody.

Kierownikiem laboratorium, mgr Banachowicz, zastawiamy wpatzonego w rząd kół napelnionych wodą. Na każdej z nich liczby — 1, 2, 3, 15. Tak się oznaczają stopnie mętności.

— Wiedzę, jaką mętność ma w tej chwili Pilica? — Około 40 stopni. Oczywiście, nasza bieżąca woda, by łodzić, musi mieć mętność nie przekraczającą 0,5 stopnia.

Magister unosi w górę kółko.

— Spójrzcie, kryształ. Nie, nie chodzi o szkło naczyń.

Rzeczywiście woda, która już 8 października br. popłynęła do naszego miasta, będzie jedną z najczystszych i najsmaczniejszych w Polsce. Nim bowiem do nas dotrze —

przejdzie przez wiele komór, z których składa się...

„betonowe serce”

Rząd głębokich zbiorników rozdzielonych przegrodami. Przez zbiorniki będzie przepływać woda zaporowa koagulantem. (Koagulant, to rozpuszczony siarczan glinu). Ma on te właściwości, że zlepia zawieszone w wodzie drobiny w większe grupki, które osiadają na dnie basenu. Następnie oswobodzona z brudu woda przedostaje się do filtrów. Tutaj przecieka przez kilka warstw piasku i jest już czysta „jak lza”, ale...

— „Zawierać może jeszcze bakterie. Trzeba więc ją dezynfekować — tłumaczy inż. Makowski.

Opuszczamy budynek i zbiegamy po stoku wzgórz kierując się ku niedużemu białemu domkowi. Przez piwnice owego domku przechodzi rurociąg, do którego wlewa się chlor. Teraz już nie stoi na przeszkodzie, by

miarów pompy, które właśnie montuje się w szybkim tempie.

Obok pomp „łódzkich” stoją także pompy — które będą tłoczyły wodę dla Tomaszowa.

Zwiedzamy jeszcze podziemne zbiorniki wody; pomieszczenia przeznaczone na laboratorium i rozdzielnię. Wszędzie zwraca uwagę estetyka wykonania granicząca z komfortem.

Inżynier tłumaczy:

— Woda, to przecież artykuł spożywczy. Personel zatrudniony przy obsłudze naszego „serca” musi mieć więc jak najdogodniejsze, jak najlepsze warunki pracy.

Byli na to przygotowani, a jednak...

Woda podnosiła się coraz wyżej. Mała, niepozorna rzeczka, jedna z „pokrzywionych” przez naturę siostrzy Piłicy, upomniała się o swoje prawa. Rozlewała się coraz szerzej, marszczyła gniewnie swą powierzchnię aż osiągnęła miasteczko robot.

Trzeba na kilka dni przerwać pracę przy układaniu rurociągu.

Ludzie patrzyli na rzeczkę ze złością. Czyżby termin połączenia rur układanych z dwóch stron — od strony Pilicy i Łodzi, miał być nie dotrzymany?

— Do tego nie dopuścimy. Mimo iż pracę na jednym odcinku musimy wstrzymać, możemy tempo na drugim. Przesuniemy nieco miejsce „spotkania”, nigdy zaś jego termin — 1 Maja — oświadczyl kierownik Wenderdam.

Pojechaliśmy na miejsce, gdzie nadal trwa praca przy montowaniu arterii wodnej. Obejrzelśmy głęboki wykop.

— Książkę — proponuje pierwszy.

— Książkę? — robi zdziwioną minę drugi. — Książki to przecież o niema.

Sens w tym, że wprawdzie solenizant książki ma, ale akurat ten, określony autor, o określonym tytule, może nie posiadać. I gdyby dostał — bardzo byłby rad.

Otóż tak samo jest i w wymianie handlowej. Wymianę samochodów, obrabiarek, silników, ale w zamian otrzymujemy samochody, obrabiarki czy silniki takiego typu czy rodzaju, których u siebie nie produkujemy, a które są nam konieczne potrzebne dla dalszego rozwijania naszej gospodarki.

I tak na przykład do krajów demokracji ludowej wysyłamy duży litraż samochodów osobowe — „Warszawy”, a sprowadzamy mały litraż samochodów osobowe firmy „Skoda”, „IFA” czy „DKW”. Eksportujemy ciężarówki „Star-20”, a przywozimy ciężkie samochody-wywrotki czy ciężkie samochody z silnikami Diesla. Importujemy wielkie turbopompy i wielkie silniki elektryczne, a eksportujemy produkowane u nas małe turbopompy i małe silniki elektryczne. Są tysiące asortymentów towarów kulkowych, tysiące profili wyrobów walcowanych. To, które produkujemy w kraju, w części wywozimy, otrzymując w zamian za asortymenty towarów kulkowych i profili

wyrobów walcowanych, których w kraju nie wyrobimy.

— No, ale czy nie powinniśmy produkować wszystkich potrzebnych nam asortymentów? — zapyta ktoś.

Otóż to właśnie byłoby niecelowe. Wymyślnie dla odmiany obrabiarki. Różne są typy obrabiarek. Trudno je nawet wylizywać. Jeżeli chodzi o ich produkcję, mamy dwie drogi do wyboru. Możemy produkować np. 250 typów obrabiarek, koncentrując się i specjalizując tylko w tej dziedzinie, udoskonalając dzięki temu proces produkcji, podnosząc wydajność, obniżając koszty produkcji tych obrabiarek itd., a inne typy obrabiarek, w liczbie, powiedzmy, 200 — sprowadzać z zagranicy. Mamy również produkcję z 250 typów i 200 sprowadzanych z zagranicy, a więc razem 450 typów obrabiarek. Ale wtedy nie będziemy się mogli wyspecjalizować, nakłady i koszty będą o wiele większe, produkcja nie będzie się mogła rozwijać w szybkim tempie.

Czy więc nie lepiej produkować mniej typów obrabiarek i to w dużej ilości i przy niższych kosztach własnych produkcji, żeby w drodze eksportu otrzymać taniej inne typy obrabiarek z zagranicy? Oczywiście, że tak.

Stosunki między państwami w obozie socjalizmu oparte są na braterskiej współpracy i wzajemnej po-

mości. Na tym przecież polega podział pracy w obozie socjalizmu, żeby poszczególne kraje rozwijały pewne rodzaje produkcji, mając ku temu najlepsze warunki i nawzajem się uzupełniały. Chodzi o to, żeby produkować najlepiej, najtańiej i najkorzystniej, a w zamian uzyskiwać towary, które nie są produkowane w danym kraju.

Specjalizujemy się m. in. w produkcji maszyn dla przemysłu węglowego, obrabiarek do obróbki taboru kolejowego. Mamy ku temu wszystkie warunki i jesteśmy poważnym eksporterem tych maszyn. Ale czy ma sens, żebyśmy wielkim nakładem kosztów, przy małym stosunkowo zbytku w kraju, specjalizowali się np. w produkcji urządzeń wiertniczych dla przemysłu naftowego, w tym samym czasie, kiedy Rumunia, która ma tradycję w tej produkcji, może umiędłowić w tej dziedzinie, może nam je dostarczyć na korzystnych warunkach w zamian za inne towary? A weźmy, powiedzmy sobie, wspaniałe tradycje przemysłu precyzyjnego i optycznego w NRD, sławne zakłady „Zeiss” i inne. Podział pracy między krajami w obozie gospodarki socjalistycznej zwalnia nas z konieczności produkowania wielu wyrobów.

W naszej wymianie handlowej można też wskazać przykłady wywozu jakiegoś towaru i przywozu towaru tego samego rodzaju. Wywozimy np. samochody osobowe,

„Warszawy” do krajów zamorskich: do Ameryki Łacińskiej, Egiptu, Indii itd., przywożąc jednocześnie „Pobiedę” ze Związku Radzieckiego. Dlaczego?

Przewidujemy, że za kilka lat będziemy produkować taką ilość „Warszaw”, że wystarczy nam i na zaspokojenie naszych potrzeb, i na eksport. Ale rynek zbytu dla samochodów, maszyn, sprzętu mechanicznego nie zdobywa się od razu. Towary te są o wiele trudniejsze do wprowadzenia na obcy rynek niż inne artykuły. Nieraz kilka lat mija zanim jakiś kraj stwierdzi, że importowane z Polski maszyny czy samochody są dobre.

Na przykład handlowcy argentyńscy zaczęli kupować u nas pierwsze obrabiarki cztery, pięć lat temu. Przed dwoma laty, po dużym wypróbowaniu naszych obrabiarek, kupili już więcej. A w tym roku zdecydowali się na duży kontrakt, wartości kilku milionów dolarów.

Otóż, jeżeli w najbliższych latach zechcemy stać się poważnym eksporterem samochodów (a eksport samochodów jest bardzo rentowny), to już dzisiaj musimy rzucić pewną ilość na rynek zagraniczny, żeby zabezpieczyć nasz przyszły eksport. Tymczasowy zaś deficyt w samochodach pokrywamy z importu ze Związku Radzieckiego, przy czym należy zaznaczyć, że sprzedajemy i kupujemy te samochody po cenach światowych.

Nasza polityka handlu zagranicznego jest świadczona w każdym posunięciu zasadniczo cel: pomóc krajowi w rozwoju jego gospodarki, w walce o wyższy poziom życiowy ludności. Eksportujemy, aby móc przywozić to, co nam jest potrzebne. Bez wywozu towarów, które są poszukiwane i pożądane na rynkach zagranicznych, nie możemy tam zakupować tych surowców, tych towarów, których u siebie w ogóle nie mamy, lub mamy w bardzo małej ilości.

B. T.

Z tego miejsca, u podstaw wieży, czerpana będzie woda dla Łodzi.

Wysyłając ją będą w podróż do Łodzi imponujących roz-

miarów pompy, które właśnie montuje się w szybkim tempie.

Obok pomp „łódzkich” stoją także pompy — które będą tłoczyły wodę dla Tomaszowa.

Zwiedzamy jeszcze podziemne zbiorniki wody; pomieszczenia przeznaczone na laboratorium i rozdzielnię. Wszędzie zwraca uwagę estetyka wykonania granicząca z komfortem.

Inżynier tłumaczy:

— Woda, to przecież artykuł spożywczy. Personel zatrudniony przy obsłudze naszego „serca” musi mieć więc jak najdogodniejsze, jak najlepsze warunki pracy.

Byli na to przygotowani, a jednak...

Woda podnosiła się coraz wyżej. Mała, niepozorna rzeczka, jedna z „pokrzywionych” przez naturę siostrzy Piłicy, upomniała się o swoje prawa. Rozlewała się coraz szerzej, marszczyła gniewnie swą powierzchnię aż osiągnęła miasteczko robot.

Trzeba na kilka dni przerwać pracę przy układaniu rurociągu.

Ludzie patrzyli na rzeczkę ze złością. Czyżby termin połączenia rur układanych z dwóch stron — od strony Pilicy i Łodzi, miał być nie dotrzymany?

— Do tego nie dopuścimy. Mimo iż pracę na jednym odcinku musimy wstrzymać, możemy tempo na drugim. Przesuniemy nieco miejsce „spotkania”, nigdy zaś jego termin — 1 Maja — oświadczyl kierownik Wenderdam.

Pojechaliśmy na miejsce, gdzie nadal trwa praca przy montowaniu arterii wodnej. Obejrzelśmy głęboki wykop.

— Książkę — proponuje pierwszy.

— Książkę? — robi zdziwioną minę drugi. — Książki to przecież o niema.

Sens w tym, że wprawdzie solenizant książki ma, ale akurat ten, określony autor, o określonym tytule, może nie posiadać. I gdyby dostał — bardzo byłby rad.

Otóż tak samo jest i w wymianie handlowej. Wymianę samochodów, obrabiarek, silników, ale w zamian otrzymujemy samochody, obrabiarki czy silniki takiego typu czy rodzaju, których u siebie nie produkujemy, a które są nam konieczne potrzebne dla dalszego rozwijania naszej gospodarki.

I tak na przykład do krajów demokracji ludowej wysyłamy duży litraż samochodów osobowe — „Warszawy”, a sprowadzamy mały litraż samochodów osobowe firmy „Skoda”, „IFA” czy „DKW”. Eksportujemy ciężarówki „Star-20”, a przywozimy ciężkie samochody-wywrotki czy ciężkie samochody z silnikami Diesla. Importujemy wielkie turbopompy i wielkie silniki elektryczne, a eksportujemy produkowane u nas małe turbopompy i małe silniki elektryczne. Są tysiące asortymentów towarów kulkowych, tysiące profili wyrobów walcowanych. To, które produkujemy w kraju, w części wywozimy, otrzymując w zamian za asortymenty towarów kulkowych i profili

wyrobów walcowanych, których w kraju nie wyrobimy.

— No, ale czy nie powinniśmy produkować wszystkich potrzebnych nam asortymentów? — zapyta ktoś.

Otóż to właśnie byłoby niecelowe. Wymyślnie dla odmiany obrabiarki. Różne są typy obrabiarek. Trudno je nawet wylizywać. Jeżeli chodzi o ich produkcję, mamy dwie drogi do wyboru. Możemy produkować np. 250 typów obrabiarek, koncentrując się i specjalizując tylko w tej dziedzinie, udoskonalając dzięki temu proces produkcji, podnosząc wydajność, obniżając koszty produkcji tych obrabiarek itd., a inne typy obrabiarek, w liczbie, powiedzmy, 200 — sprowadzać z zagranicy. Mamy również produkcję z 250 typów i 200 sprowadzanych z zagranicy, a więc razem 450 typów obrabiarek. Ale wtedy nie będziemy się mogli wyspecjalizować, nakłady i koszty będą o wiele większe, produkcja nie będzie się mogła rozwijać w szybkim tempie.

Czy więc nie lepiej produkować mniej typów obrabiarek i to w dużej ilości i przy niższych kosztach własnych produkcji, żeby w drodze eksportu otrzymać taniej inne typy obrabiarek z zagranicy? Oczywiście, że tak.

Stosunki między państwami w obozie socjalizmu oparte są na braterskiej współpracy i wzajemnej po-

mości. Na tym przecież polega podział pracy w obozie socjalizmu, żeby poszczególne kraje rozwijały pewne rodzaje produkcji, mając ku temu najlepsze warunki i nawzajem się uzupełniały. Chodzi o to, żeby produkować najlepiej, najtańiej i najkorzystniej, a w zamian uzyskiwać towary, które nie są produkowane w danym kraju.

Specjalizujemy się m. in. w produkcji maszyn dla przemysłu węglowego, obrabiarek do obróbki taboru kolejowego. Mamy ku temu wszystkie warunki i jesteśmy poważnym eksporterem tych maszyn. Ale czy ma sens, żebyśmy wielkim nakładem kosztów, przy małym stosunkowo zbytku w kraju, specjalizowali się np. w produkcji urządzeń wiertniczych dla przemysłu naftowego, w tym samym czasie, kiedy Rumunia, która ma tradycję w tej produkcji, może umiędłowić w tej dziedzinie, może nam je dostarczyć na korzystnych warunkach w zamian za inne towary? A weźmy, powiedzmy sobie, wspaniałe tradycje przemysłu precyzyjnego i optycznego w NRD, sławne zakłady „Zeiss” i inne. Podział pracy między krajami w obozie gospodarki socjalistycznej zwalnia nas z konieczności produkowania wielu wyrobów.

W naszej wymianie handlowej można też wskazać przykłady wywozu jakiegoś towaru i przywozu towaru tego samego rodzaju. Wywozimy np. samochody osobowe,

„Warszawy” do krajów zamorskich: do Ameryki Łacińskiej, Egiptu, Indii itd., przywożąc jednocześnie „Pobiedę” ze Związku Radzieckiego. Dlaczego?

Przewidujemy, że za kilka lat będziemy produkować taką ilość „Warszaw”, że wystarczy nam i na zaspokojenie naszych potrzeb, i na eksport. Ale rynek zbytu dla samochodów, maszyn, sprzętu mechanicznego nie zdobywa się od razu. Towary te są o wiele trudniejsze do wprowadzenia na obcy rynek niż inne artykuły. Nieraz kilka lat mija zanim jakiś kraj stwierdzi, że importowane z Polski maszyny czy samochody są dobre.

Na przykład handlowcy argentyńscy zaczęli kupować u nas pierwsze obrabiarki cztery, pięć lat temu. Przed dwoma laty, po dużym wypróbowaniu naszych obrabiarek, kupili już więcej. A w tym roku zdecydowali się na duży kontrakt, wartości kilku milionów dolarów.

Otóż, jeżeli w najbliższych latach zechcemy stać się poważnym eksporterem samochodów (a eksport samochodów jest bardzo rentowny), to już dzisiaj musimy rzucić pewną ilość na rynek zagraniczny, żeby zabezpieczyć nasz przyszły eksport. Tymczasowy zaś deficyt w samochodach pokrywamy z importu ze Związku Radzieckiego, przy czym należy zaznaczyć, że sprzedajemy i kupujemy te samochody po cenach światowych.

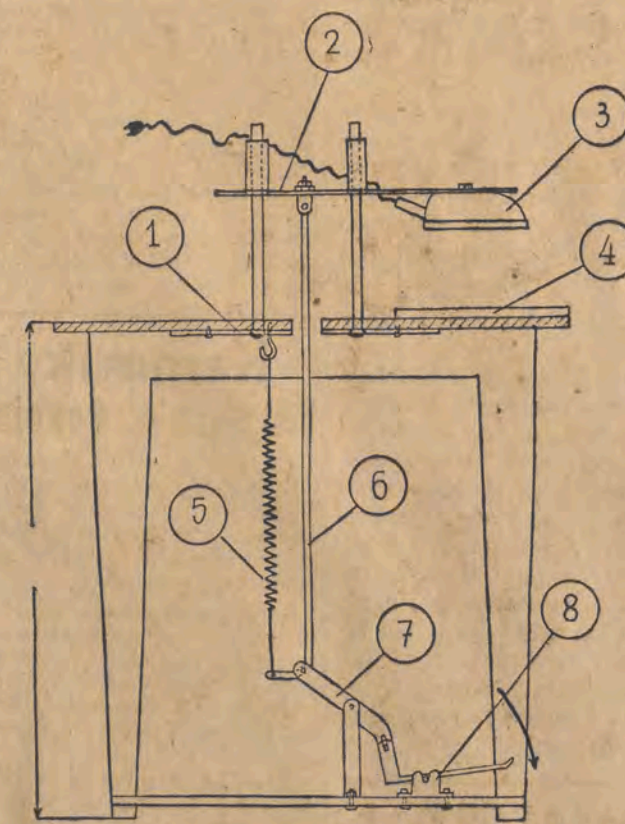
Nasza polityka handlu zagranicznego jest świadczona w każdym posunięciu zasadniczo cel: pomóc krajowi w rozwoju jego gospodarki, w walce o wyższy poziom życiowy ludności. Eksportujemy, aby móc przywozić to, co nam jest potrzebne. Bez wywozu towarów, które są poszukiwane i pożądane na rynkach zagranicznych, nie możemy tam zakupować tych surowców, tych towarów, których u siebie w ogóle nie mamy, lub mamy w bardzo małej ilości.

B. T.

NASZE REZERWY

w walce o obniżkę kosztów własnych

Wartościowe pomysły racjonalizatorskie

Schemat maszyny do stemplowania półoczek — pomysłu ob. Kotlickiego

1. Podstawa. 2. Ruchome urządzenie zmieniające położenie żelazka. 3. Żelazko. 4. Pulpit, na którym układają się półoczek przygotowane do stemplowania. 5. Sprężyna unosząca ruchome urządzenie z żelazkiem do góry. 6. Półt powodujący opuszczenie żelazka. 7. Dźwignia. 8. Pedal — naciskany nogą — napędza dźwignię.

Obserwowaliśmy pracę koparki mechanicznej.

Chciałem porozmawiać z robotnikami, ale zrezygnowałem z tego zamiaru. Nie będę im przeszkadzał. Spotkamy się przecież w Łodzi. Pierwszego Maja, gdy przybędą, by w dniu tym zameldować o swoim sukcesie: — „Rurociąg połączony!”

Wkrótce potem zaczęła tętnić nad Pilicą stalowe serce pomp. Popłynęła woda...

B. R.

Dlaczego w sklepach brak często marnat

Brak gumowych uszczelek do marnat na rybnik i nieterminowe dostawy opakowań blaszanych są stałą bolączką przemysłu rybnego. Opięściłość wytwórni dostarczających uszczelki nie pozwalała w ub. roku na pełne wykonanie planów produkcyjnych przez ten przemysł.

Trudności te wystąpiły także w styczniu br., na skutek czego zakłady rybnego z braku gumowych uszczelek wyprodukowały jedynie 5 ton marnat w opakowaniach blaszanych, podczas gdy plan przewidywał dostarczenie około 50 ton tego rodzaju marnat.

Konsument oczekiwał również na zapewnienie od dawna nowego rodzaju marnat, jak np. śledzie w sosie musztardowym i pomidorowym, a także jeszcze faszerowane. Jak stwierdza dyrektor Centralnego Zarządu Przemysłu Rybnego — nowe rodzaje marnat ułożą się dopiero teraz i to w niewielkiej ilości, głównie z powodu nieterminowych dostaw uszczelek, głównie z Krakowskich Zakładów Przemysłu Gumowego i Nadodrzańskich Spółdzielni Pracy Chemiczno-Gumowej w Szczecinie oraz puszek — z Gdańskiej Fabryki Opakowań Blaszanych.

W pewno towarzyszące z przemysłu półoczek żelazek zadaniem sobie więcej podobnych pytań i zechcą otrzymać na nie odpowiedzi. Chętnie udzielimy im miejsca w naszym „Nasze rezerwy”.

Kilka dalszych wniosków

W zamieszczonym w dniu 30 marca artykule pt. „Kto w ZBM wie, ile kosztuje 1 m sześcienny mur?” tow. Michał Paszcza porusza szereg bardzo istotnych spraw, dotyczących naszego Zjednoczenia.

W związku z tym chciałbym wysunąć kilka dalszych wniosków odnośnie istniejących, a nie wykorzystanych możliwości.

W naszym wymianie handlowej można też wskazać przykłady wywozu jakiegoś towaru i przywozu towaru tego samego rodzaju. Wywozimy np. samochody osobowe,

„Warszawy” do krajów zamorskich: do Ameryki Łacińskiej, Egiptu, Indii itd., przywożąc jednocześnie „Pobiedę” ze Związku Radzieckiego. Dlaczego?

Przewidujemy, że za kilka lat będziemy produkować taką ilość „Warszaw”, że wystarczy nam i na zaspokojenie naszych potrzeb, i na eksport. Ale rynek zbytu dla samochodów, maszyn, sprzętu mechanicznego nie zdobywa się od razu. Towary te są o wiele trudniejsze do wprowadzenia na obcy rynek niż inne artykuły. Nieraz kilka lat mija zanim jakiś kraj stwierdzi, że importowane z Polski maszyny czy samochody są dobre.

Na przykład handlowcy argentyńscy zaczęli kupować u nas pierwsze obrabiarki cztery, pięć lat temu. Przed dwoma laty, po dużym wypróbowaniu naszych obrabiarek, kupili już więcej. A w tym roku zdecydowali się na duży kontrakt, wartości kilku milionów dolarów.

Otóż, jeżeli w najbliższych latach zechcemy stać się poważnym eksporterem samochodów (a

